

KNJIŽEVNOST MED OBEMA VOJNAMA

1918–1941

Tone Seliškar (1900–1969)

Najvidnejši predstavnik proletarske književnosti. Pisal ekspresionistična dela, v katerih je razkrival blišč in bedo delavskega sloja, predvsem se je posvečal malemu človeku. Med najbolj znana dela spadajo *Pesmi pričakovanja*, *Bratovščina Sinjega galeba*, *Mule* idr.

Anton Krošl (1905–1945)

Znan slovenski zgodovinar, politik in pisatelj iz Brežic. Zelo pomemben je bil za razvoj slovenskega jezika in izobrazbe na Slovenskem. Med drugim je sodeloval v različnih organizacijah, s katerimi bi spremenil potek 2. sv. vojne, a vendar je pristal v koncentracijskem taborišču ter nato postal ena izmed mnogih žrtev v t. i. marših smrti.

Jaroslav Stoviček (1904–1975)

Uradnik in komercialist iz Leskovca pri Krškem, kjer je z družino bival v Šrajbarskem turnu. Bolj poznan je njegov brat Vladimir Stoviček, priznan slovenski kipar.

Bronislava Orehek (1929)

Slovenska pesnica, ki je svoje pesniške motive črpala predvsem iz ljubezni do domovine, družine, matere, narave in ljudi. Poezija je bila zanjo govoreče slikarstvo, katerega je tudi sama izrazila v svoji pesniški zbirki *Pesmi srca*.

MEDVOJNA KNJIŽEVNOST

1941–1945

Davorin Petančič (1910–1983)

Slovenski duhovnik, dramatik, pripovednik, pisatelj in publicist ter gledališki organizator iz Podgorja pri Pišecah. Zavzemal se je za ljudski oder ali t. i. farni oder ter tudi sam pisal predvsem drame z motivi iz ljudskih pripovedi.

Ludvik Mrzel (1904–1971)

Uspešen slovenski jezikoslovec in novinar, pisatelj in publicist, ki je pisal pod psevdonimom Frigid.

Najpogosteje je pisal za Jutro, kjer je objavljajal feljtone. Sicer je pisal lirične črtice, novele in socialno obarvane pravljice, pri čemer se je zgledoval pri Rusih in Ukrajincih. Med najbolj znana dela sodita zbirka črtic *Luči ob cesti* in zbirka pravljic *Bog v Trbovljah*.